

Ion DOMENCO

**SĂRATA-RĂZEȘI,
DE PE MALUL
PRUTULUI**

NOTOGRAF PRIM
Chișinău, 2022

Tipografia NOTOGRAF PRIM s.r.l.
str. M. Sadoveanu, 8/3, of. 18

Autorul exprimă recunoștință primarului Victor Dobă, consilierilor Consiliului local, dnei Nina Tomșa, dlui Nicolae Tomșa, sătenilor de bună credință, cu susținerea cărora a putut fi editată această monografie a satului.

Autor: Ion Domenco

Redactor: Maria Domenco, filolog, Universitatea de Stat din Chișinău

Surse fotografice: Ion Domenco, arhiva localității

Machetare: Dragomir Șarban

Prezentare grafică: Notograf Prim, 2022

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții

Domenco, Ion.

Sărata-Răzeși, de pe malul Prutului / Ion Domenco. — Chișinău :
Notograf Prim, 2022. — 148 p. : fot.

Bibliogr.: p. 105 (8 tit.). — 200 ex.

ISBN 978-9975-84-155-9.

94(478-22)

D 65

Cuprins

<i>Din partea autorului</i>	5
Doina noastră	8
Satul meu, vatră străbună	9
„Orice nume ascunde un mare sens și mister“	16
Din trecutul localității	19
Răsfoind filele istoriei satului	26
Localitatea în perioada de după 1940	30
A fost război	35
Mereu, de sus, eroii ne veghează	37
Anii deportărilor staliniste 1946—1947: foamea organizată	42
Satul în primii ani postbelici	45
Cu ei se mândrește satul	48
Balada din Bugeac	69
Satul meu drag, grădină cu flori în prag (activitatea instituțiilor din sat)	70
Decât satul meu anume n-am nimic mai scump pe lume	94
Confesiunile sincere ale sătenilor	97
În loc de postfață	101
<i>Bibliografie</i>	105

DIN PARTEA AUTORULUI

Satul Sărata-Răzeși a fost menționat documentar la 30 decembrie 1775, cu denumirea Gura-Sărată. E așezat în lunca Prutului, pe malul stâng al râului, la gura afluentului Lăpușna (Lăpușnița), care-și are izvorul în Iurceni, raionul Nisporeni. Alte râuri din zonă: Sărata, Sârma (Strâmba).

Aici ași vrea să ne oprim puțin la fenomenul „răzeșiei“, pentru că mulți tineri, dar, de fapt, și adulți, știu prea puține despre acest lucru. Regretatul artist al poporului, Iurie Sadovnic, afirma într-un interviu pentru portalul moldovenii.md, că „istoria de la Herodot încoace spune că formațiunile de răzeși existau demult, încă din timpul dacilor, deși poate se numeau altfel. Ele erau și în timpul lui Alexandru cel Bun, dar au căpătat amploare și dezvoltare în timpul domniei lui Ștefan cel Mare. Erau chiar „detașamente cu destinație specială“ care se numeau „Vitejii“, din care făceau parte doar răzeși“. Dar haideți să spunem cine au fost ei. În primul rând, erau țărani liberi, deci nu puteau să fie argați la boieri, ei supunându-se direct domnitorilor. Erau războinici, să spunem așa. Meseria lor era cea de luptători în război. Nu în zadar despre ei se spune: „Cu o mână pe sabie și cu alta pe plug!“. Nu era o armată a unor bieți țărani cu furci, cu sape sau cu topoare, deși la lupte participau și țăranii, dacă erau chemați. Această oaste era, în primul rând, foarte bine instruită. Răzeșii formau detașamente instruite de străini, cum se face în prezent în fotbal: sânt invitați, cumpărați, plătiți antrenorii, dacă vor să aibă o echipă bună... Acest lucru îl făcea și Ștefan

cel Mare, care pune un preț deosebit pe răzeși...Trebuie să ținem cont de vremurile de atunci:mulți boieri trădau țara. Trădătorii erau întotdeauna boieri din jurul domnitorului. Îl trădau pe domnitor — vindeau și trădau interesele țării. De aia Ștefan era nevoit să fie dur. Datorită cercetașilor săi, dar el avea un „departament“, să-i spunem așa, de cercetași, el știa când vine armata tătarilor încă din timp. Chiar aflându-se la Suceava ori la Iași, știa că tătarii au pornit invazia. Răzeșii, fiind războinici, erau mai mult dislocați la hotar, unde trebuiau să apere țara de invazia tătarilor, turcilor, leșilor și altor cotropitori. Datele istorice arată că numai pe teritoriul dintre Prut și Nistru erau care cu două oiști — în urmă și înainte. De obicei, oastea era înainte, boii sau caii înainte, dar aveau și o oiște de rezervă, care putea fi utilizată ușor, operativ, în caz de pericol. Codrii de atunci nu erau ca acum, erau de nestrăbătut. Numai țărani și răzeșii cunoșteau potecile, locurile de trecere prin pădurile seculare. De ce erau două oiști, hulube? Deoarece, dacă intrau în codru, nu mai puteau întoarce carul. Și porneau la luptă răzeșii, înarmați din cap până în picioare cu armură, cu zale, cu arc, cu sulițe, cu sabie, cu paloș. Despre ei se spunea că un moldovean se bătea cu zece. Una dintre datele cele mai importante din istoria noastră medievală pe care noi, patrioții, o sărbătorim cu mare fast este Bătălia de la Vaslui, de pe 10 ianuarie 1475, când Ștefan cel Mare, cu o oaste atât de mică — de 30 000 de oameni — a învins oastea sultanului de 200 000, putem spune că este și rolul răzeșilor în asta.

Totodată, dacă nu lucrau la boieri, răzeșii erau liberi pe pământul lor. Pământurile, prin zapis cu ștampilă de la domnitor, erau date familiei răzeșești și transmise prin succesiune și niciun boier nu avea dreptul să încalce sau să schimbe hotarul. Răzeșii nu erau fudui, mândri din cale afară, aveau, însă, demnitate. Ei nu permiteau niciodată să fie călcați în picioare, să fie umiliți. Și răspundeau cu bunăvo-

ință și cu respect. Atât comercianții tătari, cât și cei turci, care veneau cu marfă, erau primiți, nu era nimeni înjosit pe nedrept, ucis, nu i se fura marfa.

Din păcare, după moartea lui Ștefan cel Mare, lucrurile s-au cam schimbat, în fiecare an pe tron se perindau câte doi domnitori, care se trădau reciproc, astfel că țara era mai lesne ținută sub papucul sultanului.

...Chiar și la începutul sec. al XX-lea, răzeșii din ținuturile Orhei, Iași sau Hotin păstrau încă amintirea marelui voievod Ștefan, numit de ei frecvent „domnitor“, „crai“, „vodă“, „împărat voinic“. Și toți știau același lucru: „Noi n-avem nadeluri, da pământu ni-i dat de la Ștefan Vodă. De pe vremea ceea îi și datina asta printre noi, să nu zicem unu la altu căpitane și alții să ni zică tot așa, că-i ocaz strașnic pentru asta“. Ei nu erau obligați să muncească pe pământurile boierilor, nu erau siliți să presteze corvezi nimănui. Grație acestei independențe, răzeșii, ca și mazilii, au păstrat întotdeauna un sentiment de demnitate umană și națională, în ciuda grelelor timpuri prin care treceau. O vreme răzeșii s-au bucurat de o oarecare atenție din partea statului rus, care tindea să le confirme privilegiile. Proprietățile răzeșilor deveneau tot mai mult subiecte de discordie între ei și boierii care emiteau pretenții nelegitime asupra lor. Ele au stat la originea multor procese. Mulți răzeși au fost astfel deposezați de terenuri. Însă în multe cazuri ei se prezentau la tribunal cu documente de proprietate datând din epoca lui Ștefan cel Mare“.

Așa dar, această localitate cu o istorie variată și interesantă merită o carte-memorie pentru generațiile prezente și viitoare, ceea ce și am încercat să facem în cele ce urmează. Lectură plăcută!

*Cu respect, **Ion Domenico**, laureat al Uniunii Jurnaliștilor din Republica Moldova și al Uniunii Ziariștilor Profesioniști din România*

DOINA NOASTRĂ

Doina noastră-i vers de pace,
Cu lumină și speranță,
Ce-l rostim cu toți de-o viață
Ca pe-o rugă, dimineța.
Doina noastră-i o poveste,
Cântecul ce mult îmi place,
Cum mi-s dragi deschiși de vise
Ai nepoților ochi fragezi.
Doina noastră-i dulce veste
Ce ne-aduce-n geam cântarea
Celor păsări ce-s măiestre,
Și ne-anunță deșteptarea.
Și pătrunde din cămară
Miros proaspăt de pâinică,
Tocăniță și sarmale
Pregătite de mămica —
Abur dulce de fiertură,
Donița de lapte plină...
Meii sprinteni care zburdă,
Pe imaș, bolta senină...
Doina noastră Țara este,
Satul drag și casa sacră,
Cântul mamei — o poveste,
Nestins dor de-a noastră matcă!
Doina — miros de tămâie,
Foc nestins, jar de cărbune
Ce în veci o să rămâie
Vatra doinelor străbune!
... Doina noastră-i vers de pace,
E Speranță și Lumină —
S-o păstrăm cu toții-o viață,
Pentru ziua cea de mâine!

Ion DOMENCO

SATUL MEU, VATRĂ STRĂBUNĂ

DOBĂ Victor Ion, primarul satului Sărata-Răzeși:

— Sărata-Răzeși este o localitate din lunca Prutului, situată mai sus de Tochile-Răducani, raionul Leova, la hotar cu raionul Hâncești, în regiune colinară de Bugeac. Satul are o suprafață de circa 1. 18 km pătrați, cu un perimetru de 10. 39 km. Se află la 20 km de orașul Leova, 39 km — de stația de cale ferată Iargara și la 90 km de Chișinău. De partea cealaltă a Prutului se întrezăresc așezările românești Sărata, Răducani și cunoscuta localitate Stălinești din preajma municipiului Huși. Dincolo de râșorul Lăpușna (cunoscut și cu denumirea de Lăpușnița-n.n.), se așterne moșia satului Tomai, bogată în vii și livezi, vestită prin cele 13 movile funerare străvechi. Gospodarii din Sărata-Răzeși (cunoscută și ca Gura-Sărată) și-au înșiruit casele pe o buză de deal împetrișată cu salcâmi și alți arbuști, care stăvilesc de-a lungul anilor procesele de eroziune a solului și alunecărilor de teren, atât de frecvente și cu consecințe devastatoare în ultimele decenii. Pantele dealurilor satului sunt cultivate cu vii și livezi, care se întind de-a lungul bălții râului, ajungând la gura de revărsare a Lăpușniței în Prut. Râul Lăpușna (Lăpușnița) este un afluent de stânga al râului Prut. Izvorul lui se află în raionul Nisporeni, lângă satele Iurceni și Văzărești, la confluența a trei vâlcele, la altitudinea de 305 m deasupra nivelului mării. Lungimea râului este de 74,3 km, gura de vărsare se află la 1 km nord-vest de s. Tochile-Răducani, raionul Leova.

Bazinul de recepție are formă alungită de la nord spre sud și este situat între Podișul Moldovei Centrale și Stepa Bugeacului. Solurile în văi sînt de fâneață și solonceacuri, iar în alte locuri cenușii, brune de pădure și podzolice întelenite. Per total, bazinul hidrografic al râului Lăpușna cuprinde 14 localități: Iurceni, Cristești, Bolțun, Secăreni, Pașcani, Lăpușna, Bălceana, Sofia, Negrea, Cărpineni, Mingir, Voinescu, Sărata-Răzeși și Tochile-Răducani.

Considerat unul dintre cele mai importante râuri din țară, cu o valoare istorică și peisagistică de neprețuit înscrisă în patrimoniului național, râul Lăpușna se confruntă astăzi cu o criză ecologică profundă, propice să șteargă de pe hartă kilometri întregi din râu. Din păcate, pe parcursul ultimilor ani, teritoriile din imediata apropiere a râului s-au transformat în adevărate colectoare de deșeuri provenite fie din gospodăriile oamenilor, fie de la activitățile economice practicate în zonă. Având în vedere situația ecologică a râului și necesitatea de revitalizare a acestuia, în urma unui proces intens de consultări cu autoritățile publice locale și regionale din cele trei raioane, și sectorul asociativ din localități, a fost creat Comitetul de sub-bazin al râului Lăpușna, în responsabilitatea căruia intră monitorizarea și gestionarea resursei de apă din râu, în mod rațional și rezonabil.

Pentru aceasta, Comitetul de sub-bazin a elaborat și adoptat un Plan de Management ce urmează a fi implementat de membrii Comitetului cu suportul și implicarea activă a reprezentanților relevanți din teritoriu, adică populația locală, ONG-urile, agenții economici, școlile și alte structuri abilitate. Asociațiile Obștești, de altfel, sunt invitate să participe la procesul de monitorizare a implementării acțiunilor din Plan. Apare fireasca întrebare: de ce avem nevoie de un plan de management pentru un râu? Necesitatea unui astfel de document vine în contextul adoptării unei abordări bazinale, prin care se iau în considerare limitele naturale

ale bazinelor hidrografice. De altfel, în Republica Moldova există și o Lege a Apelor Nr. 272/23. 12. 2011, care face referință la această abordare și prevede ca resursa de apă din râulețele mici să fie gestionată corect, evitându-se astfel, folosirea irațională a resursei de apă, construcțiile pe malurile râului — consumatoare de apă, pe de o parte și de poluare a apei, solului și aerului, de cealaltă parte.

Totodată, Planul de management cuprinde și o serie de acțiuni de reabilitare a albiei râului Lăpușna, precum: promovarea metodelor agricole prietenoase mediului, identificarea și crearea sistemului de gestionare a deșeurilor, care, din păcate, fie se aruncă în râu, fie se acumulează pe platforme de acumulare neautorizate, predominant, în apropierea râului. De asemenea, în Plan sunt prevăzute și acțiuni de împădurire a fâșiilor riverane de protecție, stabilirea măsurilor de revitalizare a lacurilor de acumulare, identificarea și reabilitarea pășunilor și a zonelor de agrement, acțiuni de salubritate și de reabilitare a celor 20 de izvoare ale râului Lapușna.

Așadar, pe lângă managementul integrat al resurselor de apă din râu, existența unui Plan de gestionare, ar aduce o serie de beneficii atât la nivel local, cât și la nivel național, în aspect ecologic, economic, social, cultural și turistic. Valea râului are formă de V și este slab sinuoasă. Predominant lățimea acesteia e de 2-3 km, atingând 6 km în regiunea satului Mingir, micșorându-se până la 1,3 km lângă satul Cristești. Versanții sunt convecși, în cea mai mare parte abrupti și moderat abrupti, cu altitudini de la 80 până la 120 m, sunt arați, iar pe alocuri ocupați de podgorii și livezi. Albia este neramificată, moderat sinuoasă, cu lățimea de 2-5 m. Pe cursul inferior, pe o distanță de 5 km de la gura de vărsare râul curge în canal: pe o lungime de 1-2 km, în apropiere de satele Lăpușna, Cărineni și Mingir, albia este înconjurată de borduri aluvionare cu înălțimea de la 0,5 până la 0,7 m, fiind

artificial adâncită până la 1,0-1,5 m (până la 2 m în apropiere de Sărata-Răzeși) și lărgită până la 6 m (până la 10 m la 1,5 km mai sus de satul Cărpineni).

Ecologiștilor din întreaga țară le este cunoscută Zona ecologică de protecție „Lăpușnița“, cu o suprafață de 168 hectare, amplasată pe teritoriul primăriei Sărata-Răzeși. Terenurile în cauză sunt gestionate de Întreprinderea de Stat pentru silvicultură din Iargara, raionul Leova. În zonă habitează mistreți, căprioare, vulpi, iepuri, alte animale sălbatică. Din păsări cel mai des întâlnite sunt rațele, lișițele, cucostârcii, arareori — nagâți, bătlanii, pelicani și.

Patul albiei Lăpușniței este nisipo-mâlos. Malurile cu înălțimea de 0,4-1,0 m sunt constituite din argile, în cea mai mare parte abrupte, înțelenite pe la muchii, iar în amonte de s. Iurceni sînt acoperite cu arbuști de salcie. Pe cursul inferior adâncimea medie a râului e de 0,3 m; viteza curgerii — 0,11 m/s.

* * *

Satul Sărata-Răzeși, precum am afirmat deja, este pentru prima dată menționat documentar în 1775. Probabil, satul a fost întemeiat cu mult înainte, deoarece prezența în denumirea lui a cuvântului *răzeși*, categorie a țăranilor liberi, denotă o vechime mai mare a localității. Astfel, încă pe vremea domniei lui Ștefan cel Mare, răzeșii erau țărani liberi, posesori de pământ, moștenit din tată-n fiu, deși în anele istorice localitatea este atestată documentar doar la începutul secolului al XIX-lea.

Populația: În anul 2017, Sărata-Răzeși avea în jurul a 1242 locuitori, dintre care 591 sau 49. 23% — bărbați și 652 (50. 77%) — femei. Structura etnică a populației: 99. 56% — moldoveni, 0. 29% — ruși, 0. 07% — bulgari, 0. 07% — alte etnii. Numărul persoanelor de până la 16 ani este de 181, iar al pensionarilor constituie 176 persoane. În sat sunt înregistrate 423 de gospodării casnice la recensământul din

anul 2004, iar mărimea medie a unei gospodării era de 3. 2 persoane.

Altitudinea localității față de nivelul mării — 75 m. Suprafața — 1,18 km pătrați. Suprafața teritoriului comunal — 21,1 km pătrați. Moșia-2153 ha. Terenurile cu destinație agricolă — 1200, 95 ha, cele atribuite fondului silvic — 329,64 ha.

Gospodării individuale — 461 (1994), 457 (2004), 375 (2014), în prezent — 423. Populația-1410 locuitori (1994), 1369 loc. (2004), 1242 (2017).

Activitățile economice în teritoriul localității sunt axate preponderent pe domeniul agricol și mai puțin — de extragere a nisipului. Agenții economici care activează în prezent sunt 10 gospodării țărănești — Tomșa Simion (36,48 ha teren agricol), Dobă Victor-107,5 ha, Chițanu Victor-104,42 ha, Moraru Aurel — 102,57 ha, Bostan Ion — 14,39 ha, Tomșa Andrei — 5 ha, Foșnea Zinaida — 5 ha, Tudor Tomșa — 35,75 ha, Velciu Ianic — 4,8 ha, Tomșa Ion Simion — 20,62 hectare.

Actualmente, în sat activează 3 unități comerciale private: Întreprinderea Individuală (ÎI) Ana Tomșa, cu domeniul de activitate alimentație publică, ÎI Sergiu Croitoru-alimentație publică/ industrie ușoară și ÎI Ioana Tomșa cu destinația alimentație publică.

Domeniul educațional în teritoriu este reprezentat de Școala primară (manager — Aliona Micher), unde sunt înscriși 24 de copii cu trei pedagogi și un bibliotecar și Grădinița de copii „Ghiocel“ (director — Angela Bostan), 3 educatoare, 25 de copii.

În sat mai activează un cămin cultural (Tudor Casapu), bibliotecă publică (cu centrul „Novateca“, șefă — Nina Tomșa), oficiu postal (Tatiana Ciubaciuc-Haznaș), biserica „Adormirea Maicii Domnului“ (edificată în anul 1861), preot-paroh-Grigore Răileanu.

Resurse naturale: În apropierea satului este amplasată Rezervația Naturală Silvică „Sărata-Răzeși“ cu suprafață de 27 ha, încadrată în etajul fitoclimatic de silvostepă.

Relief colinar, cu șesuri riverane. Înălțimi culminante — 123 metri în sud-est, 235 metri — în nord-est. Vegetație silvică, de câmpie și acvatică. Culturi agricole tradiționale-cerealiere, culturi tehnice, legume, vii și livezi.

Este bogată, variată și interesantă istoria satului nostru drag. Astfel, dacă la 1959 localitatea număra 1198 locuitori (554 bărbați și 644 femei), peste un deceniu, în 1970 populația a crescut până la 1489 (681 bărbați și 808 femei), iar în 1989—1269 locuitori. Conform datelor oficiale, în 1994 satul avea 1410 suflete (730 bărbați și 680 femei), dintre care 1404 români, 5 ruși, 1 ucrainean, 461 gospodării individuale. În 1994, gospodăria colectivă din localitate-kolhozul „Răzeși“ — avea în gestiune 1499 ha de terenuri (381 ha — teren arabil, 502 ha — livezi), terenuri agricole în sectorul individual — 154 ha; fond locativ — 27 mii metri pătrați, instalații de alimentare cu gaz lichefiat — 388, 92 de fântâni cu apă potabilă; punct medical, școală medie incompletă, grădiniță de copii, cămin de cultură, bibliotecă, oficiu postal, magazine, stadion sportiv.

În zilele de pace, locuitorii satului Sărata-Răzeși, au muncit cu sârguință pe câmpurile kolhozului „Zaveți Lenina“ („Poruncile lui Lenin“), cu sediul în satul vecin, Tochile-Răducani. Prin aa. 1970—1990 în localitate au activat o școală medie incompletă, apoi — școală medie, punct medical, cămin cultural, o bibliotecă, creșă-grădiniță. După destrămarea gospodăriei colective, majoritatea sătenilor, devenind proprietari de pământ, s-au orientat spre economia de piață. Recensămintele populației din 1994 și 2004 indicau că în Sărata-Răzeși sunt 1410 și, respectiv, 1369 locuitori, 995 dintre care de etnie română. Ultimul recensământ, din 2014, arată că numărul populației e în continuu declin — 1312 locuitori.

De când suntem unitate teritorială autonomă, funcțiile de primar au fost deținute de Savelie Papuc, Dionisie Macovei, Vera Bostan, Nicolae Tomșa, Vasile Lavric, Simion Tomșa, Ivan Tomșa, care au reușit să implementeze un șir de proiecte, realizări întru binele sătenilor.

Pentru actuala legislație, Consiliul local este constituit din 9 consilieri, aleși de către sătenii cu drept de vot la scrutinul din 14 noiembrie 2019 — Simion Tomșa, Petru Cernatânschii, Aurel Moraru, Maria Para, Lidia Casapu, Maria Caitaz, Viorica Moraru, Nicolae Tomșa, Galina Zoiță. În conformitate cu legislația în vigoare, în Consiliul local activează următoarele comisii consultative de specialitate: Buget și finanțe; Activitate economică și funciară; Învățământ, cultură, tineret, sport, sănătate și probleme sociale; Agricultură, protecția mediului și amenajarea teritoriului, care examinează și avizează proiectele de decizii ce urmează a fi examinate și adoptate la ședințele Consiliului local.

Subsemnatul deține funcția de Primar, candidat independent, ales la același scrutin electoral. Componenta primăriei este următoarea: Ecaterina Chițanu, secretarul Consiliului local; Lilia Dintiu, contabil-șef; Lidia Grumeza, specialist pentru reglementarea regimului funciar; Serghei Bostan, perceptor fiscal; Tamara Zadic, asistent social.

Onorați săteni, stimați cititori! Vă propunem să lecturați Cartea de vizită a satului Sărata-Răzeși, asigurându-vă că veți rămâne profund și pe deplin satisfăcuți, impresionați de povestea adevărată a „satului meu cel drag de lângă Prut“.

„ORICE NUME ASCUNDE UN MARE SENS ȘI MISTER“

Denumirile locurilor din moșia satului Sărata-Răzeși reflectă particularitățile fizico-geografice și naturale, tradițiile seculare din această zonă.

Este vorba de denumirile care vin din moși-strămoși și nu trebuie date uitării: *Căușu, Lunga, Potcoava, Chetrișul, Râpa, Strâmba, Gura Lăpușnei, La movilă, Cârjoaia, Bogata, Gârla, Desetinele, Balta lui Zane, Stânenii pe Baștină, Toloaca, Pe Voinescu, Râmnicul; Iarmalâia, Ghiorminea, Botul Dealului, Hatia* ș.a. Cunoscutul lingvist, doctor habilitat în filologie, profesor cercetător, Anatol Eremia, menționează în monografia sa „Leova“, Editura „Tehnica-Info“, Chișinău-Iași, 2018: „Prezintă interes lingvistic și istoric antroponimia satului, în special, numele de familie ale locuitorilor din partea locului: *Ambros, Bejan, Bargan, Bostan, Buga, Casapu, Cazacu, Cheteanu, Chihai, Chiriac, Chițanu, Ciobanu, Ciubaciuc, Coșciug, Corobceanu, Croitoru, Cujbă, Doba, Grecea, Guriță, Gurmeza, Hariton, Horoianu, Hasnaș, Ispas, Lungu, Macovei, Mantea, Mitrea, Mocanu, Moisei, Moraru, Nederiță, Papuc, Para, Râmbu, Susanu, Tomșa, Tutunaru, Văleanu, Velciu, Zaharia*“.

Apropo, unul dintre cele mai răspândite nume de familie din partea locului este Tomsa. De-a lungul istoriei, purtătorii acestui nume au dus hăt departe faima satului. Așa dar, istorici lingviști ne vorbesc cu lux de amănunte des-